

nék az ember cselekedeteit. Mi azért vagyunk, hogy ne haljon ki a társadalomból a bűn fogalma, és ezt a falakon kívül és belül demonstrálnunk kell.

A parancsnok derűsen ért haza, miután még egyszer bejárta a börtön folyosóit, mindenütt a levegőbe fúrt lukak láthatatlan járatait fürkészsze, hogy nem maradtak-e az utolsó rab furmányos szabadulásának látható nyomai. Otthon sokáig merengett patkányarcú felesége oldalán az ágyban, vigyázva, hogy frissen zselézett haja töretlen maradjon. Lélektől lélekig, mondta halkán, majd leoltotta a lámpát.

